

Equacions en derivades parcials
FME-UPC
2020-21

Introducció

Temari:

1. Equacions de primer ordre
2. L'equació d'ones en dim $n=1$
3. L'equació de difusió o de la calor en dim $n=1$
4. El Laplacian i funcions harmòniques
5. L'eq. de difusió a $\mathbb{R}^n$
6. L'eq. de Poisson. Funcions de Green.

Bibliografia, de més simple a més avançada:

1. Yehuda Pinchover and Rubinstein
2. Michael Shearer & Rachel Levy
3. Walter Strauss (+llibre de pbs)
4. Sandro Salsa (+llibre de pbs Salsa & Verzini)

Introducció

(2)

EDP. $x = (x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$ var. independent

$$u = u(x) = u(x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}$$

↳ var. dependent o funció incògnita

$$\begin{aligned} x \rightsquigarrow (x, t) = (x_1, \dots, x_n, t) \\ \uparrow t = \text{temps} \in \mathbb{R} \end{aligned} \quad \left. \vphantom{\begin{aligned} x \rightsquigarrow (x, t) = (x_1, \dots, x_n, t) \\ \uparrow t = \text{temps} \in \mathbb{R} \end{aligned}} \right\} u = u(x, t)$$

$$\frac{\partial u}{\partial x_1} = \partial_{x_1} u = u_{x_1} = u_1$$

$$\frac{\partial^2 u}{\partial x_1 \partial x_2} = \partial_{x_1 x_2} u = u_{x_1 x_2} = u_{12}$$

$$\frac{\partial^2 u}{\partial x_1^2} = \partial_{x_1 x_1} u = \partial_{x_1}^2 u = u_{x_1 x_1} = u_{11}$$

EDP és $F(x, u, u_{x_1}, \dots, u_{x_n}, u_{x_1 x_1}, u_{x_1 x_2}, \dots)$

$$|t = x_{n+1}|$$

nombre finit de
derivades parcials $\xrightarrow{=0}$

$$\underline{F(x_1, \dots, x_n, t, u, u_{x_1}, \dots, u_{x_n}, u_t, u_{x_1 x_1}, \dots) = 0}$$

$\nearrow u_{x, t}$

- L'ordre d'una EDP és l'ordre més gran (3) de les derivades parcials que apareixen.
- Una EDP es diu que és lineal si la funció F és afí en les variables (conjuntament) u i les corresponents a der. parcials de la u , però no cal que sigui lineal respecte les variables independents x (i el t).

Exemples:

a) Una EDP lineal de segon ordre:

$$\underline{t^2 u_{x_1} + u_{x_2} t - 3 = 0} \quad \leftarrow \begin{array}{l} F \text{ no és} \\ \text{lineal com} \\ \text{funció de } t. \end{array}$$

No lineal : $t^2 (u_{x_1})^2 + u_{x_2} t - 3 = 0$

→ és lineal en les segones derivades de u (que són les derivades parcials d'ordre més gran) però no és lineal en derivades d'ordre inferior.

→ EDP quasi-lineal

$$b) \quad tu_{x_1} - (u_{x_2})^2 - 3 = 0 \quad (4)$$

EDP no lineal de segon ordre.

La EDP més general de primer ordre és

$$F(x, u, \nabla u) = 0$$

$$F(x_1, \dots, x_n, u, u_{x_1}, \dots, u_{x_n}) = 0$$

Exemple: $tu_{x_1} - (u_{x_2})^2 - 3 = 0$

Les podem resoldre, si són lineals o no lineals, explícitament mitjançant trobar primitives / resoldre sistema d'EDs

EDPs de segon ordre més rellevants i que tractarem en aquest curs:

• L'equació de Laplace, $u = u(x)$

$$\Delta u = 0$$

$$\Delta u = u_{x_1 x_1} + \dots + u_{x_n x_n} \quad \text{el Laplaciana}$$

$$= \operatorname{div} \nabla u$$

$$= \operatorname{tr} D^2 u$$

$$D^2u = \text{la Hessiana de } u = \begin{pmatrix} u_{x_1 x_1} & \vdots & u_{x_1 x_n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ u_{x_n x_1} & \vdots & u_{x_n x_n} \end{pmatrix}$$

Classe 2. 9/2/21

• EDP lineal:

$\varphi: E \rightarrow \mathbb{R}$ és afí si $\exists b \in \mathbb{R}$ tq
 $\uparrow$ espai vectorial $\varphi - b$ és una apl. lineal

Si $E = \mathbb{R}^m \Rightarrow \exists a \in \mathbb{R}^m$
 tq. $\varphi(x) - b = a \cdot x$
 $\varphi(x) = a \cdot x + b$

$$F(x, u, u_{x_1}, \dots) = 0$$

hi ha m der. parcials que apareixen

$$F(x, p) = 0 \text{ on } p = (p_1, \dots, p_m) \text{ (fixat)}$$

L'EDP és lineal si $\forall x \in \mathbb{R}^n$ la funció

$$\left\{ \begin{array}{l} p \in \mathbb{R}^m \mapsto F(x, p) \in \mathbb{R} \\ \text{"} \\ E \end{array} \right\} = F(x, \cdot)$$

és una funció afí.

Exemple: $u_{x_1 x_1} u_{x_2 x_2} - f(x) = 0$ (6)

$$n=2, (x_1, x_2) = (x, y) : u_{xx} u_{yy} - f(x) = 0$$

$$P = (u_{x_1 x_1}, u_{x_2 x_2}) = (p_1, p_2)$$

$$\text{EDP: } F(x, p) = p_1 \cdot p_2 - f(x) \quad (n=2)$$

Fixat x i p_2 , és afí en p_1

Però F no és afí en les variables (p_1, p_2) conjuntament.

L'EDP no és lineal.

EDPs de 1er ordre.

Forma general: $F(x, u, \nabla u) = 0$

$$\text{i.e., } F(x_1, \dots, x_n, u, u_{x_1}, \dots, u_{x_n}) = 0$$

F és una funció $\mathbb{R}^{2n+1} \rightarrow \mathbb{R}$.

→ Forma general d'una EDP lineal de 1er ordre. Fixat $x \in \mathbb{R}^n$, $P = (p_0, p_1, \dots, p_n) \in \mathbb{R}^{n+1}$

$F(x, \cdot) - b(x)$ és una funció lineal de $\exists p \in \mathbb{R}^{n+1} \Leftrightarrow \exists (a_0(x), \dots, a_n(x)) \neq 0$.

$$F(x, p) - b(x) = a_0(x)p_0 + \dots + a_n(x)p_n$$

$$\begin{aligned} F(x, u, u_{x_1}, \dots, u_{x_n}) &= \\ &= a_0(x)u + a_1(x)u_{x_1} + \dots + a_n(x)u_{x_n} + b(x). \end{aligned}$$

• L'eq de Laplace $\Delta u = 0$

$$\Delta u = \text{traza } D^2 u$$

u = potencial elèctric o gravitatori

= temperatura (estacionària) d'un cos

= concentració d'una substància o població biològica

• Una EDP similar però no lineal és

l'eq. de Monge-Ampère i en dim $n=2$
és

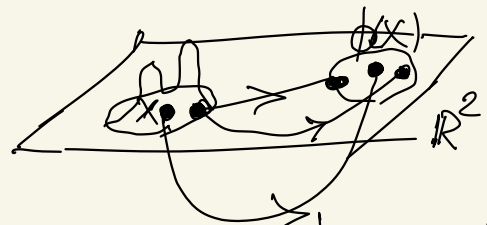
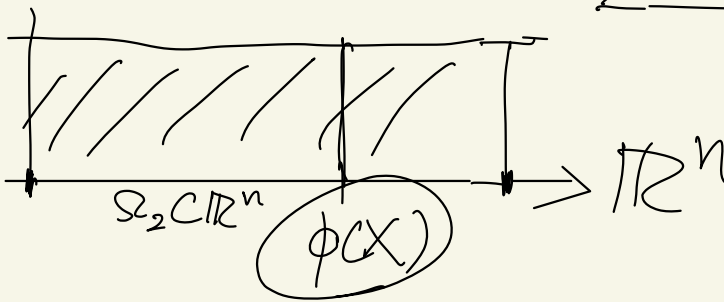
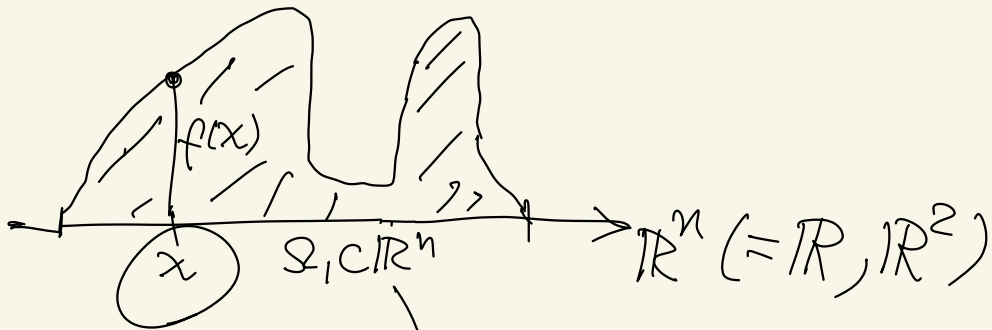
$$u_{xx} u_{yy} - u_{xy}^2 = f(x, y)$$

$$\text{dim } n : \quad \underline{\det D^2 u = f(x)}, \quad x \in \mathbb{R}^n$$

Appareils en transport optim

(8)

ϕ minimise
tant un cert
cost

La $\phi : \Omega_1 \subset \mathbb{R}^2 \rightarrow \Omega_2 \subset \mathbb{R}^2$ optimale est
de la forme:

$$\lfloor \phi = \nabla u \text{ on } u : \Omega_1 \subset \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$$

$$i \quad \lfloor \det D^2 u = f(x) \text{ , } x \in \Omega_1 \subset \mathbb{R}^2$$

$$u_{x_1 x_1} u_{x_2 x_2} - u_{x_1 x_2}^2 = f(x_1, x_2)$$

$$\det D^2 u = \det (D \nabla u) = \text{Jac}(\nabla u) = \text{Jac} \phi$$

Alguns detalls: Volem trobar $\phi: \Omega_1 \subset \mathbb{R}^n \rightarrow \Omega_2 \subset \mathbb{R}^n$ que "transporti" la densitat de massa $f: \Omega_1 \subset \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ donada en una densitat de massa constant $c_0 > 0$ a $\Omega_2 \subset \mathbb{R}^n$ i que minimitzi el cost (9)

$$C(\phi) := \int_{\Omega_1} \underbrace{|x - \phi(x)|^2}_{\substack{\text{quadrat de la} \\ \text{distància transportada}}} \underbrace{f(x)}_{\text{massa transportada}} dx$$

suma

Resulta ser (és un teorema difícil) que $\phi = \nabla u$ i det $\nabla^2 u = f$ a $\Omega_1 \subset \mathbb{R}^n$.

↑ Aquesta eq. ve de la noció de "transportar" f a $c_0 = \text{ctt}$, usant la fórmula del canvi de variables. En efecte, per tota petita regió $A \subset \Omega_1$ hem de tenir (conservació de massa):

$$\int_A f(x) dx = \int_{\phi(A)} c_0 dy = \int_A c_0 \text{Jac } \phi(x) dx =$$

$$= \int_A c_0 \cdot \det D^2 u(x) dx. \quad \forall x \in \Omega_1 \quad \} \Rightarrow$$

(10)

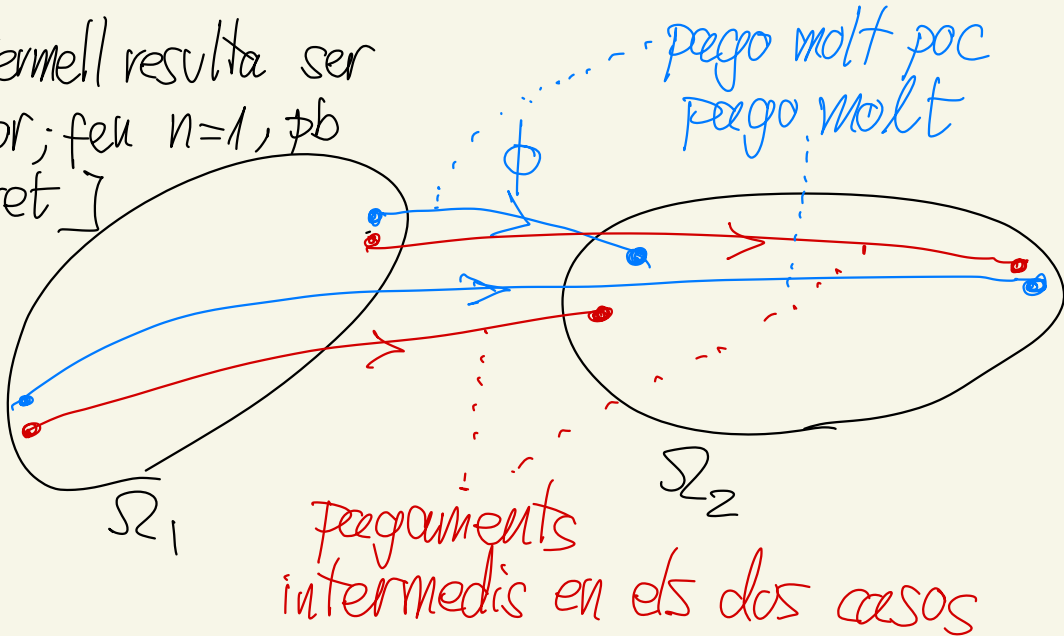
$$c_0 \cdot \det D^2 u(x) = f(x), \quad x \in \Omega_1.$$

(abans hem pres $c_0 \equiv 1$). Hem de requerir inicialment (prenent $A = \Omega_1$): $\int_{\Omega_1} f = \int_{\phi(\Omega_1)} c_0 = c_0 |\Omega_2|$.

Si $f \equiv c_0 = 1$ com abans, necessitem $|\Omega_1| = |\Omega_2|$.

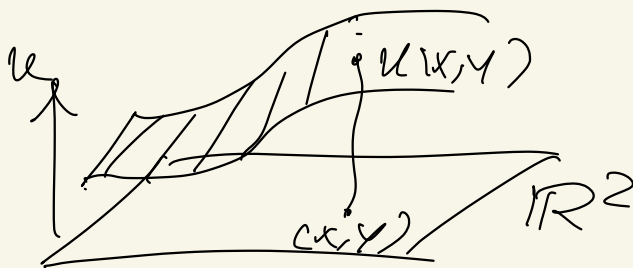
• Toca intuïtiva de per què el problema no és trivial: és millor moure masses amb l'estratègia blava o la vermella ?? :

[Vermell resulta ser millor; feu $n=1$, pb discret]

• Quant la $f \equiv 0$, l'eq de Monge-Ampère (II)
 esdevé: $u_{xx} u_{yy} - u_{xy}^2 = 0$, $(x,y) \in \mathbb{R}^2$, i
 determina les superfícies de $\mathbb{R}^3$ que
són reglades $\downarrow$

$$(x, y, z) = (x, y, u(x, y)) \in \mathbb{R}^3$$

Geometria
Diferencial

Classe 3. 10/2/21

- Llog de difusió o de la calor $\rightarrow u = \text{temperatura}$
 $\rightarrow u = \text{concentració d'una substància}$

$$u = u(x, t)$$

$$n=1: \quad u_t - D \cdot u_{xx} = 0, \quad D > 0 \quad \forall t$$

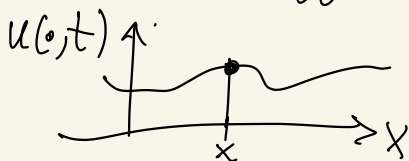
EDP de segon ordre lineal

$$n \geq 1: \quad \underline{u_t - D \cdot \Delta u = 0}$$

• L'eq. d'ones $u =$ alçada d'una corda vibrant $\forall z$

$$n=1 \quad u_{tt} - c^2 u_{xx} = 0, \quad c = ct > 0$$

= velocitat de les ones

$$n \geq 1: \quad u_{tt} - c^2 \Delta u = 0$$

$u =$ alçada d'una membrana ($n=2$)

"Resoldrem" dues equs importants amb els mètodes estudiats per calor i ones:

• Mecànica quàntica:

$$u: \Omega \subset \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{C} \simeq \mathbb{R}^2$$

L'eq. de Schrödinger : $i u_t + \Delta u = 0$

• Matemàtica financera:

$u =$ preu d'una opció (producte financer)

$$u = u(x, t)$$

$\uparrow$ preu de mercat

$$u_t + \frac{1}{2} \sigma^2 x^2 u_{xx} + r x u_x - r u = 0$$

EDP lineal de segon ordre de tipus (13)
eq de la calor però amb coef. variables
i termes d'ordre 1 i d'ordre 0. 5

Com importants, manquen les eqns pels
fluids (que no tractarem) :

• Les equacions d'Euler :

$$\vec{u}: \Omega \subset \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n \quad (n=2, n=3)$$

« velocitat del fluid no-viscos

$$\begin{cases} \vec{u}_t + (\vec{u} \cdot \nabla) \vec{u} = -\nabla p & ; p = \text{pressió} \\ \operatorname{div} \vec{u} = 0 \end{cases}$$

$$\vec{u} \cdot \nabla = u_1 \partial_{x_1} + \dots + u_n \partial_{x_n}$$

$$\vec{u} = (u_1, \dots, u_n) \quad \begin{matrix} \uparrow \\ \text{components de } \vec{u} \\ \text{(no derivades)} \end{matrix}$$

Sistema de

EDPs $(n+1)$ -equacions NO LINEAL de
primer ordre.

• L'eq. de Navier-Stokes

$\vec{u}$ = velocitat d'un fluid viscos

$\nu = \text{viscositat} = \text{const} > 0$

(14)

$$\begin{cases} \vec{u}_t + (\vec{u} \cdot \nabla) \vec{u} - \nu \cdot \Delta \vec{u} = -\nabla p \\ \operatorname{div} \vec{u} = 0 \end{cases}$$
